ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1973

Vyhlásené: 30.08.1973 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

95

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 14. júla 1973
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Dňa 22. júna 1972 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval.

Podľa svojho článku 43 nadobudol Dohovor platnosť 21. marcom 1973.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a predseda Štátnej rady Nemeckej demokratickej republiky, vedení prianím ďalej rozvíjať priateľské vzťahy v súlade so Zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou, podpísanou 17. marca 1967 v Prahe a

s prihliadnutím na to, že konzulárne vzťahy medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou vyžadujú novú zmluvnú úpravu,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali za týmto účelom za svojich splnomocnencov

prezident Československej socialistickej republiky

Jiřího Götza,

námestníka ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky,

predseda Štátnej rady Nemeckej demokratickej republiky

Oskara Fischera,

námestníka ministra zahraničných vecí Nemeckej demokratickej republiky,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, sa dohodli na tomto:

HLAVA I
Definície

Článok 1

V zmysle tohto Dohovoru ďalej uvedené pojmy majú tento význam:

1. „Konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárne zastupiteľstvo.
2. „Konzulárny obvod“ je územie, na ktorom je konzulárny úradník oprávnený vykonávať konzulárne funkcie.
3. „Vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom vykonávať túto funkciu.
4. „Konzulárny úradník“ je osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií. Pojem „konzulárny úradník“ zahŕňa aj osobu vyslanú na konzulárny úrad na prax.
5. „Konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a ktorá vykonáva na konzulárnom úrade administratívne alebo technické funkcie. Pojem „konzulárny zamestnanec“ zahŕňa aj osobu, ktorá pracuje ako vodič, člen domáceho personálu, záhradník alebo ktorá plní iné úlohy spojené so starostlivosťou o konzulárny úrad.
6. Pojem „občan vysielajúceho štátu“ zahŕňa aj právnické osoby.
7. „Konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu, ako aj pozemkov, ktoré patria k týmto budovám alebo k častiam budov a používajú sa výlučne na konzulárne účely bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom.
8. „Konzulárny archív“ zahŕňa všetku úradnú korešpondenciu, šifry, dokumenty, knihy, filmy, zvukové pásky a iné technické pracovné prostriedky, ako aj zariadenia určené na ich uloženie a ochranu.

9. „Loď“ je každé plavidlo plávajúce oprávnene pod vlajkou vysielajúceho štátu.
10. „Lietadlo“ je každé lietadlo, ktoré oprávnene nesie označenie štátnej príslušnosti a registrácie vysielajúceho štátu.

HLAVA II
Zriaďovanie konzulárnych úradov, vymenúvanie konzulárnych úradníkov

Článok 2

(1) Konzulárny úrad môže byť zriadený v prijímajúcom štáte len s jeho súhlasom.

(2) Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sa určia po vzájomnom súhlase vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

Článok 3

(1) Vysielajúci štát si pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu vyžiada diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu s jeho osobou.

(2) Vysielajúci štát odovzdá diplomatickou cestou prijímajúcemu štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu, o jeho triede a konzulárnom obvode, v ktorom bude vykonávať svoje funkcie, a ďalej o mieste, v ktorom má konzulárny úrad svoje sídlo.

(3) Po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu udelí prijímajúci štát tomuto vedúcemu v čo najkratšom čase exequatur alebo iné povolenie.

(4) Vedúci konzulárneho úradu sa ujme výkonu svojich funkcií po udelení exequatur alebo iného povolenia prijímajúceho štátu.

(5) Prijímajúci štát môže povoliť vedúcemu konzulárneho úradu pred udelením exequatur alebo iného povolenia, aby vykonával svoje funkcie dočasne.

(6) Prijímajúci štát urobí po udelení exequatur alebo iného povolenia nevyhnutné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať svoje funkcie.

Článok 4

Vysielajúci štát oznámi prijímajúcemu štátu diplomatickou cestou meno a priezvisko, ako aj triedu každého konzulárneho úradníka, ktorý vykonáva inú funkciu než funkciu vedúceho konzulárneho úradu.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť len občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

Prijímajúci štát môže hocikedy oznámiť vysielajúcemu štátu, že exequatur alebo iné povolenie vedúceho konzulárneho úradu bolo odvolané alebo že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec je osobou nežiadúcou. V takých prípadoch vysielajúci štát odvolá tohto konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca.

HLAVA III
Výhody, výsady a imunity

Článok 7

Prijímajúci štát poskytne konzulárnym úradníkom a konzulárnym zamestnancom potrebnú ochranu a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli vykonávať svoje funkcie a uplatňovať svoje práva, výhody, výsady a imunity priznané im týmto Dohovorom a právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Taktiež zabezpečí ochranu konzulárneho úradu a obydlia konzulárnych úradníkov.

Článok 8

(1) Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho dočasne neobsadené, môže vysielajúci štát poveriť konzulárneho úradníka tohto alebo iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom funkcie vedúceho. Prijímajúci štát musí byť o tom vopred upovedomený vysielajúcim štátom diplomatickou cestou.

(2) Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu požíva rovnaké práva, výhody, výsady a imunity, aké patria vedúcemu konzulárneho úradu podľa tohto Dohovoru.

(3) Pridelenie člena diplomatického personálu diplomatickej misie na konzulárny úrad podľa odseku 1 sa nedotýka jeho výsad a imunít, ktoré sa mu poskytujú na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 9

(1) Práva a povinnosti konzulárnych úradníkov uvedené v tomto Dohovore sa vzťahujú rovnakou mierou na členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu poverených konzulárnymi funkciami.

(2) Výkon konzulárnych funkcií osobami spomínanými v odseku 1 sa nedotýka výsad a imunít, ktoré im patria na základe ich diplomatického štatusu.

Článok 10

Vysielajúci štát môže v zhode s právnymi predpismi prijímajúceho štátu získavať do vlastníctva alebo najímať pozemky, budovy alebo časti budov pre konzulárny úrad alebo pre byty konzulárnych úradníkov alebo konzulárnych zamestnancov, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko. Prijímajúci štát pritom poskytne vysielajúcemu štátu, pokiaľ to bude potrebné, všetku pomoc a podporu.

Článok 11

(1) Na budove konzulárneho úradu môže byť umiestnený štátny znak a označenie konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho štátu i prijímajúceho štátu.

(2) Na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu môže byť vyvesená vlajka vysielajúceho štátu.

(3) Vedúci konzulárneho úradu môže používať na svojich dopravných prostriedkoch vlajku vysielajúceho štátu.

Článok 12

(1) Budovy a časti budov, ktoré sa používajú výhradne na účely konzulárneho úradu, ako aj pozemky, ktoré k nim patria, sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez povolenia vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo nimi splnomocnenej osoby.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje aj na obydlie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko.

Článok 13

Archívy konzulárneho úradu sú vždy a bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, nedotknuteľné.

Článok 14

(1) Konzulárny úrad má právo spojenia so svojou vládou alebo s diplomatickými misiami a inými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu nezávisle od toho, kde sa nachádzajú. Konzulárny úrad môže za tým účelom používať všetky obvyklé spojovacie prostriedky, šifry, kuriérov i kuriérne batožiny. Zriadenie a prevádzka rádiovej stanice sú možné len so súhlasom prijímajúceho štátu.

Pri používaní obvyklých spojovacích prostriedkov platia pre konzulárny úrad rovnaké sadzby ako pre diplomatickú misiu.

(2) Úradná pošta a kuriérna batožina, ak je na nich ich úradná povaha zreteľne vyznačená, sú nedotknuteľné a nesmú ich orgány prijímajúceho štátu ani kontrolovať, ani zadržiavať, a to bez ohľadu na použité spojovacie prostriedky.

(3) Osobám dopravujúcim konzulárnu batožinu (konzulárnym kuriérom) sa poskytujú rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickým kuriérom vysielajúceho štátu.

(4) Konzulárna batožina môže byť zverená kapitánovi lietadla alebo lodi, ktorý dostane úradnú listinu, v ktorej je uvedený počet batožín. Nepovažuje sa však za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník je oprávnený priamo a bez prekážok prevziať túto batožinu od kapitána lietadla alebo lode, alebo mu ju odovzdať.

Článok 15

Osoba konzulárneho úradníka je nedotknuteľná. Osoba konzulárneho zamestnanca, pokiaľ nejde o občana prijímajúceho štátu alebo o osobu, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko, je takisto nedotknuteľná. Tieto osoby nesmú byť ani zadržané ani vzaté do väzby. Prijímajúci štát je povinný správať sa k nim s náležitou úctou a musí urobiť opatrenia potrebné na zabezpečenie ochrany ich osoby, slobody a dôstojnosti.

Článok 16

(1) Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, pokiaľ nejde o občana prijímajúceho štátu alebo o osobu, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko, je vyňatý spod jurisdikcie a nepodlieha donucovacím opatreniam prijímajúceho štátu s výnimkou

a) žalôb súvisiacich s osobným nehnuteľným majetkom nachádzajúcim sa v prijímajúcom štáte, pokiaľ ho nemá v držbe v mene vysielajúceho štátu na konzulárne účely,

b) žalôb v pozostalostnom konaní, v ktorom konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vystupuje súkromne a nie v mene vysielajúceho štátu ako vykonávateľ závetu, správca pozostalosti, dedič alebo odkazovník,

c) žalôb súvisiacich so slobodným povolaním alebo so súkromnou zárobkovou činnosťou, ktoré konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

(2) Proti konzulárnemu úradníkovi alebo proti konzulárnemu zamestnancovi, pokiaľ nejde o občana prijímajúceho štátu alebo o osobu, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko, sa môže zaviesť vykonávacie konanie len v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), b), c) a za predpokladu, že sa dá vykonať bez porušenia nedotknuteľnosti jeho osoby alebo obydlia.

(3) Rodinní príslušníci konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti a nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko, sú taktiež vyňatí spod jurisdikcie a požívajú osobnú nedotknuteľnosť ako konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu alebo nemá v tomto štáte trvalé bydlisko. Za rovnakých predpokladov nepodliehajú títo rodinní príslušníci ani donucovacím opatreniam prijímajúceho štátu.

(4) Vysielajúci štát sa môže vzdať imunity konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ako aj ich rodinných príslušníkov. Vzdanie sa musí byť v každom prípade oznámené písomnou formou. Vzdať sa vyňatia spod jurisdikcie v civilných a správnych veciach neznamená vzdať sa imunity čo do výkonu rozhodnutia, tej sa treba vzdať osobitne.

(5) Ak podá žalobu osoba, ktorá je podľa tohto článku vyňatá spod jurisdikcie, nemôže sa dovolávať vyňatia spod jurisdikcie čo do protižaloby, ktorá je v priamej súvislosti s hlavnou žalobou.

Článok 17

(1) Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, pokiaľ nejde o občana prijímajúceho štátu alebo o osobu, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko, nie je povinný vypovedať ako svedok.

(2) Ak vysielajúci štát súhlasí s tým, aby konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ktorý je občanom vysielajúceho štátu a nemá v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko, vypovedal ako svedok, môže na požiadanie vypovedať.

(3) Nie je prípustné donucovať konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu alebo nemá v tomto štáte trvalé bydlisko, aby vypovedal ako svedok, aby sa za týmto účelom ustanovil na súd alebo aby bol v prípade odmietnutia výpovede pri neustanovení sa na súd volaný na zodpovednosť.

(4) Konzulárny zamestnanec, ktorý je občanom prijímajúceho štátu alebo ktorý má v tomto štáte trvalé bydlisko, môže odmietnuť svedeckú výpoveď o úradných veciach.

(5) Pri použití ustanovenia odseku 2 sa urobia potrebné opatrenia, aby sa zamedzilo narušeniu činnosti konzulárneho úradu. Pokiaľ je to možné, možno urobiť ústne alebo písomné svedecké výpovede na konzulárnom úrade alebo v byte príslušného konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca.

(6) Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na všetky konania a pojednávania pred súdmi a inými štátnymi orgánmi.

(7) Ustanovenia tohto článku sa budú obdobne uplatňovať voči rodinným príslušníkom konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, pokiaľ tieto osoby žijú s ním v spoločnej domácnosti, nie sú občanmi prijímajúceho štátu a nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko.

Článok 18

Konzulárny úradník je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých štátom vynútiteľných povinností. Rovnako tak sú oslobodení konzulárni zamestnanci a rodinní príslušníci konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko.

Článok 19

Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci žijúci s ním v spoločnej domácnosti, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko, nepodliehajú povinnostiam, ktoré vyplývajú z právnych predpisov prijímajúceho štátu o ohlasovacej povinnosti cudzincov a o získaní povolenia na pobyt.

Článok 20

(1) Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a iných poplatkov

a) z pozemkov, budov, častí budov, ktoré sa užívajú výhradne na konzulárne účely, včítane obydlia konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo v jeho mene najaté;

b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia spomenutých nehnuteľností, pokiaľ ich vysielajúci štát získava výhradne na konzulárne účely.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nevzťahujú na uhrádzanie služieb.

Článok 21

Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a podobných poplatkov za hnuteľný majetok, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo je v jeho držbe alebo používaní a používa sa na konzulárne účely. To platí aj pre získavanie takého hnuteľného majetku, za ktorý by vysielajúci štát musel v každom inom prípade tieto dane a poplatky zaplatiť.

Článok 22

Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, pokiaľ nejde o občana prijímajúceho štátu alebo o osobu, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko, nie je povinný platiť prijímajúcemu štátu dane a poplatky zo svojich služobných príjmov.

Článok 23

(1) Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ nejde o občanov prijímajúceho štátu alebo o osoby, ktoré majú v tomto štáte trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých štátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov, včítane daní a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý im patrí.

(2) Oslobodenie uvedené v odseku 1 sa nevzťahuje

a) na nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb,

b) na poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ už nie je oslobodený podľa článku 20,

c) na dedičské dane alebo dane z prevodu majetku, ktoré vyberá prijímajúci štát,

d) na dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte,

e) na súdne, hypotečné a správne poplatky, pokiaľ oslobodenie nie je poskytnuté už podľa článku 20,

f) na poplatky, ktoré sa vyberajú za skutočne preukázané služby.

Článok 24

(1) Všetky predmety, včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené na úradnú potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od colných poplatkov a od daní, ktoré sa vyberajú v súvislosti s dovozom alebo na jeho základe, rovnako ako predmety dovezené na úradnú potrebu diplomatickej misie.

(2) Konzulárny úradník a jeho rodinní príslušníci sú oslobodení od colnej kontroly.

Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ nejde o občanov prijímajúceho štátu alebo o osoby, ktoré majú v tomto štáte trvalé bydlisko, sú, pokiaľ ide o ich batožinu a iné predmety, ktoré sú určené na ich osobnú potrebu, oslobodení od colných poplatkov a od daní vyberaných v súvislosti s dovozom alebo na jeho základe rovnako ako zodpovedajúca kategória personálu diplomatickej misie.

Článok 25

Všetky osoby požívajúce podľa tohto Dohovoru výhody, výsady a imunity sú povinné bez ujmy na týchto výhodách, výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných a poisťovacích predpisov pre motorové vozidlá.

Článok 26

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi a konzulárnemu zamestnancovi na výkon ich úradných povinností voľnosť pohybu a cestovania v konzulárnom obvode, pokiaľ to neodporuje jeho právnym predpisom o pobyte v oblastiach, do ktorých je vstup a pobyt z dôvodov bezpečnosti štátu zakázaný alebo obmedzený.

HLAVA IV
Konzulárne funkcie

Článok 27

Konzulárny úradník sa usiluje o upevňovanie priateľských vzťahov medzi zmluvnými stranami a prispieva k všestrannému rozvoju a prehlbovaniu bratskej spolupráce v politickej, hospodárskej, vedeckej, kultúrnej, právnej, turistickej oblasti a v ďalších oblastiach.

Článok 28

(1) Konzulárny úradník má právo vykonávať v konzulárnom obvode funkcie, ktoré sú zakotvené v tejto hlave. Konzulárny úradník môže okrem toho vykonávať aj iné konzulárne funkcie, pokiaľ nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

(2) Konzulárny úradník má právo zastupovať v konzulárnom obvode práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov.

(3) Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich konzulárnych funkcií obracať priamo tak písomne, ako aj ústne na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu, ako aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.

(4) Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať funkcie i mimo konzulárneho obvodu.

(5) Konzulárny úradník je oprávnený vyberať konzulárne poplatky v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

Článok 29

(1) Konzulárny úradník je oprávnený vo svojom konzulárnom obvode:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu,

b) prijímať žiadosti vo veciach štátneho občianstva a vydávať príslušné doklady, ktoré vyžadujú právne predpisy vysielajúceho štátu,

c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenie o uzavretí manželstva za predpokladu, že ide o občanov vysielajúceho štátu,

d) registrovať narodenie a úmrtie občanov vysielajúceho štátu,

e) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu.

(2) Konzulárny úradník informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonávaní úkonov určených v odseku 1 písm. c), d), ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu.

(3) Ustanovenia odseku 1 písm. c) a d) tohto článku nezbavujú občanov vysielajúceho štátu povinnosti dodržiavať príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 30

Konzulárny úradník je oprávnený

a) vydávať, predlžovať, meniť a rušiť cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu,

b) vydávať zodpovedajúce víza osobám, ktoré cestujú do vysielajúceho štátu.

Článok 31

Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu a so Zmluvou medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach robiť opatrenia potrebné na začatie konania o osvojení a o ustanovení opatrovníka.

Článok 32

(1) Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho a prijímajúceho štátu vykonávať v konzulárnom obvode notárske úkony

a) pre občanov nezávisle od ich štátneho občianstva, ak ide o uplatnenie vo vysielajúcom štáte,

b) pre občanov vysielajúceho štátu na uplatnenie v cudzine.

(2) Konzulárny úradník má právo robiť preklady listín alebo overovať správnosť prekladu, ako aj overovať listiny.

Článok 33

Listiny vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v zhode s článkom 32 sa v prijímajúcom štáte považujú za doklady majúce rovnakú právnu účinnosť a preukaznosť ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi alebo inštitúciami prijímajúceho štátu.

Článok 34

(1) Konzulárny úradník má právo prijímať do úschovy pre občanov vysielajúceho štátu dokumenty, peniaze, cennosti a iné im patriace predmety.

(2) Tieto veci, vzaté do úschovy, môžu sa vyviezť z prijímajúceho štátu len v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 35

(1) Príslušnosť a úlohy konzulárneho úradníka pri prejednávaní dedičstva sa spravujú Zmluvou medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach.

(2) Príslušné orgány prijímajúceho štátu informujú konzulárneho úradníka aj o začatí pozostalostného konania v prospech občana vysielajúceho štátu na území tretieho štátu, ak sa o ňom dozvedia.

Článok 36

Konzulárny úradník má v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu právo zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak nemôžu pre neprítomnosť alebo pre iné vážne dôvody včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupovaní neustanovia svojich splnomocnencov alebo sami neprevezmú hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 37

(1) Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytnúť mu každú pomoc a v nevyhnutných prípadoch vykonať opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát žiadnym spôsobom neobmedzuje právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

(2) Príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia konzulárneho úradníka o zadržaní alebo vzatí do väzby občana vysielajúceho štátu.

(3) Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zadržaný vzatý do väzby alebo odpykáva trest odňatia slobody, a udržiavať s ním styk. Tieto práva sa uskutočňujú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto právne predpisy ich nerušia.

Článok 38

(1) Konzulárny úradník má právo poskytnúť v konzulárnom obvode každú podporu a pomoc lodi vysielajúceho štátu v prístave, v teritoriálnych i vnútrozemských vodách prijímajúceho štátu.

(2) Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo je lodi povolený voľný styk s pobrežím. Kapitán a členovia posádky môžu s konzulárnym úradníkom nadviazať spojenie.

(3) Konzulárny úradník môže pri výkone svojich funkcií požiadať vo všetkých otázkach týkajúcich sa lode vysielajúceho štátu, kapitána, členov posádky a cestujúcich na tejto lodi o pomoc príslušný orgán prijímajúceho štátu.

Článok 39

Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo

a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti, ku ktorým došlo pri ceste lode, vypočuť kapitána a členov posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenie o ceste a smere lode, ako aj uľahčovať vplávanie, vyplávanie alebo zotrvanie lode v prístave;

b) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu riešiť sporné otázky medzi kapitánom a členmi posádky, včítane sporných otázok týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, pokiaľ to ustanovujú právne predpisy vysielajúceho štátu;

c) vykonať opatrenie na lekárske ošetrenie kapitána, člena posádky alebo cestujúceho alebo na ich návrat do vysielajúceho štátu;

d) prijať, vystaviť alebo overiť vyhlásenia alebo doklady, ktoré určujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 40

(1) Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať donucovacie opatrenie na palube lode vysielajúceho štátu alebo vyšetrovanie, treba prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu o tom vopred upovedomiť konzulárneho úradníka, aby tento úradník alebo jeho zástupca mohol byť prítomný pri výkone toho úkonu, s výnimkou, keď naliehavosť veci nepripúšťa predchádzajúce upovedomenie. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, podajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu úplnú informáciu o udalostiach.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, keď kapitán alebo členovia posádky majú byť vypočutí o udalostiach na lodi miestnymi orgánmi na pevnine.

(3) Ustanovenia tohto článku sa nepoužijú pri colnej, pasovej alebo hygienickej kontrole, ako ani pri žiadnych ostatných úkonoch vykonávaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 41

(1) Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, ak narazí na breh alebo utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte, alebo ak nejaký predmet patriaci k nákladu havarovanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu a nájde sa na pobreží alebo vo vnútrozemských alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu ako predmet vyvrhnutý na breh, alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, upovedomia o tom orgány prijímajúceho štátu hneď konzulárneho úradníka. Informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach vykonaných na záchranu ľudí, lode, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj častí lode a častí nákladu, ktoré sa od lode odpútali.

(2) Konzulárny úradník môže takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť každú pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže vykonať opatrenia vyplývajúce z odseku 1, včítane opatrení na opravu lode. Môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia vykonali alebo v nich pokračovali.

(3) Ak havarovaná loď alebo predmet patriaci k takej lodi boli nájdené na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu, alebo boli dopravené do prístavu tohto štátu a ak ani kapitán lode, ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na nakladanie s takou loďou alebo s takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode opatrenia, ktoré by mohol urobiť vlastník sám.

Ustanovenia tohto odseku sa týkajú aj každého predmetu, ktorý je časťou lodného nákladu a majetkom občana vysielajúceho štátu.

(4) Ak predmet, ktorý patrí k nákladu havarovanej lode tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, je nájdený na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu, alebo ak je dopravený do prístavu tohto štátu a ani kapitán, ani vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo nakladanie s takým predmetom, potom je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil také opatrenia, ktoré by mohol vlastník urobiť sám.

Článok 42

Články 38-41 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá.

HLAVA V
Záverečné ustanovenia

Článok 43

(1) Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Nadobúda platnosť tridsiaty deň po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Berlíne.

(2) Tento Dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov, počítané odo dňa, keď jedna z vysokých zmluvných strán oznámi druhej vysokej zmluvnej strane výpoveď Dohovoru.

(3) Nadobudnutím platnosti tohto Dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou uzavretý 24. mája 1957 v Berlíne.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán tento Dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Prahe 22. júna 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

V mene prezidenta Československej socialistickej republiky:

Jiří Götz v. r.

V mene predsedu Štátnej rady Nemeckej demokratickej republiky:

Oskar Fischer v. r.

PROTOKOL ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Pri dnešnom podpisovaní Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou (v ďalšom texte označovaný ako „Dohovor") splnomocnenci vysokých zmluvných strán sa dohodli na tomto:

1. Upovedomenie konzulárneho úradníka podľa článku 37 ods. 2 Dohovoru sa uskutoční najneskôr do siedmich dní po zadržaní alebo vzatí do väzby občana vysielajúceho štátu.
2. Právo konzulárneho úradníka navštíviť občana vysielajúceho štátu alebo vojsť s ním do styku tak, ako je uvedené v článku 37 ods. 3 Dohovoru, bude poskytnuté v priebehu siedmich dní po jeho zadržaní alebo vzatí do väzby.
3. Právo konzulárneho úradníka uvedené v článku 37 ods. 3 Dohovoru navštíviť občana vysielajúceho štátu a vojsť s ním do styku v čase, keď je vo väzbe alebo vo výkone trestu, sa bude poskytovať periodicky.

Protokol je neoddeliteľnou súčasťou Dohovoru. Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán podpísali tento Protokol a opatrili ho pečaťami.

Dané v Prahe 22. júna 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

V mene prezidenta Československej socialistickej republiky:

Jiří Götz v. r.

V mene predsedu Štátnej rady Nemeckej demokratickej republiky:

Oskar Fischer v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.